

INDSATS FOR FLYGTNINGE OG FORDREVNE I NÆROMRÅDER

Dansk Flygtningehjælps positioner

**DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP**

Dansk Flygtningehjælp
Borgergade 10, 3
1300 København K
Tlf.: 3373 5000
www.drc.dk

SEP 2015

I dag huser verden et **rekordhøjt antal af mennesker på flugt fra krig og konflikt**. 60 millioner fordrevne hvoraf over 95% befinder sig i nærområderne.

En flygtning eller internt fordreven kan i gennemsnit se frem til mere end 17 år i eksil. **Bidraget til hjælp fra det internationale samfund er helt utilstrækkelig**. Midlerne er for få og for kortsigtede. Fordrivelse bliver primært finansieret fra humanitære kasser og uden tilstrækkeligt supplement fra udviklingsbistanden. Resultatet er, at mange værtssamfund er på randen af kollaps.

Der er behov for at gentænke international bistand, så den i højere grad adresserer fordrivelse.

#01**Der er behov for massivt flere midler til nærområderne**

- Midler til humanitær bistand, endsige langsigtet bistand, er ikke steget proportionalt med behovene for hjælp til flygtninge og fordrevne fra de senere års store kriser
- Værtssamfundene er under massivt pres og nogle er på randen af kollaps – både økonomisk, men også politisk og sikkerhedsmæssigt

#02**Indsatser i nærområder skal omfatte livreddende humanitær hjælp og langsigtet bistand med fokus på løsninger**

- Akut humanitær bistand forbliver et behov i nærområderne. Den skal knyttes an til langsigtet bistand med sigte på fremtidige løsninger
- Finansiering til nærområdeindsatser bør være flerårig og fleksibel

#03**De forhåndenværende instrumenter til at finansiere indsatser i nærområderne er utidsvarende og slår ikke til**

- Bistand til fordrivelse bliver hovedsagligt finansieret af humanitære midler. Men humanitær bistand er ikke alene svaret på fordrivelse. Når de humanitære budgetter skal holde for betyder det reelt færre midler til akut nødhjælp samt helt utilstrækkelige midler til langsigtet bistand i nærområderne
- Udviklingsmidler kan ikke bruges i mange nærområder fordi disse er mellemkomstlande. Udviklingsbistanden har ikke fordrivelse som prioritet, og er ikke gearret til at fungere i svage eller sammenbrudte stater. Udviklingsbistanden har altså en blind vinkel for fordrivelse, og det som skaber den
- Den samlede bistand bør altså fundamentalt gentænkes så den bedre modsvarer nutidige udfordringer

#04**Indsats i nærområderne skal tage et regionalt sigte**

- Fordrivelse vil som oftest have regionale implikationer, enten i form af fordrivelse på tværs af nationale

landegrænser og/eller i form af destabilisering af de omliggende lande. Varige løsninger sikres bedst såfremt man er til stede med assistance i såvel oprindelseslandet som nærområderne

#05**Danmark bør styrke sin rolle som fortaler og foregangsland for at forbedre indsatsen i nærområder gennem større samtænkning af humanitær og udviklingsbistand**

- Danmark har qua sin nærområdestrategi siden 2003, samt engagement i fx Solutions Alliance spillet en vigtig rolle internationalt i at fremme samtænkning af humanitær bistand og udviklingsbistand
- Danmark kan gøre mere: ved at øge finansieringen, ved at gentænke udviklingsbistanden så den reelt giver mulighed for at adressere fordrivelse i nærområder, ved at tilskynde FN organisationer (fx UNHCR) til at adressere og prioritere kroniske fordrivelsessituationer, samt ved at engagere sig i de værtslande hvor flygtninge er et ømtåleligt emne knyttet an til national sikkerhed og være fortaler for tillade indsatser for midlertidige overgangsløsninger

#06**En god bistand i nærområdet prioriterer: 1. effektiv nødhjælpskapacitet; 2. adgang og tilvejebringelse af basale rettigheder for fordrevne; 3. sikring af et værdigt livsgrundlag til selvforsørgelse; 4. hjælp til værtssamfund, både lokalt og nationalt**

- *Effektiv nødhjælpskapacitet:* nødvendig for at klare de mange akutte behov her og nu, samt de som kan opstå gennem lokale kriser og konflikter i en langstragt fordrivelsessituation
- *Adgang til basale rettigheder og ydelser:* Uden adgang til beskyttelse og basale fornødenheder bryder samfund sammen og de svageste bukker under
- *Et værdigt livsgrundlag* hvor fordrevne familier kan forsørge sig selv er afgørende fordi det forebygger yderligere overgreb eller desparate handlinger, som især går ud over kvinder og børn; fordi selvforsørgende fordrevne i mindre grad ligger værtssamfundet til last og kan bidrage til

en positiv udvikling af værtslandet; og fordi det forøger chancerne markant for at fordrevne senere kan vende tilbage til oprindelseslandet

- *Værtssamfundene i nærområderne skal hjælpes massivt* til at løfte opgaven både nationalt og lokalt for at undgå at de kollapser. En markant investering i at opbygge nærområdernes absorptionskapacitet (uddannelse, sundhedsvæsen, retsvæsen, udvikling arbejdsmarked, infrastruktur) er nødvendig for at undgå yderligere fordrivelse eller permanent forarmelse af både fordrevne og værtsbefolkning

#07**Hjælp til værtssamfund skal være tilpasset konteksten. Særligt vil den afhænge af om værtslandet har en fungerende stat eller ej**

- I svage stater bør man særligt prioritere en rettigheds- og community-baseret tilgang med støtte til formelle og uformelle myndigheder lokalt. Dette skal suppleres af en gradvis opbygning af transparente og ansvarlige statslige institutioner
- I fungerende stater bør der suppleres med markant støtte til nationale investeringer i offentlig service, infrastruktur og retsvæsen til gavn for både lokalbefolkning og fordrevne, kombineret med en indsats til at sikre at staten respekterer flygtninges og internt fordrevnes rettigheder

#08**Indsats i nærområderne bør kombineres med at tage ansvar i Europa**

- Indsats i nærområderne er vigtig og bør opprioriteres markant, men kan ikke stå alene. Der vil altid være en gruppe som har et legitimt behov for international beskyttelse. Denne gruppe bliver større så snart basale rettigheder ikke er til stede i nærområderne
- Vi kan ikke forvente at andre lande vil respektere flygtninges og migranternes rettigheder, hvis vi ikke selv gør det. Europas lande bør finde fælles løsninger, herunder en fair fordeling af asylansøgere, og ikke mindst finde måder i fællesskab at afhjælpe den akutte situation som vi oplever nu